

Son Sürat Gidiyorum

— kul mehmet · 10 Nisan 2018

Düşlerime de sana da sarılamadım
Aramadığım sokak şehir kalmadı
Yollarda ne izin ne bir kokun vardı
Bir dağların zirvesine çıkamadım
Orada mı saklanıyorsun?

Döktüm içimi dağlara taşlara akan sulara
Dağlar taşlar parçalandı sular coştı taşı
Kuşlara selamlar gönderdim gözyaşlarımı döktüm içine
Onlarda seni bulamadılar selamımla gözyaşlarımla geri döndüler

Kartal olup uçarak seni aramak isterdim
Olamadım arayarak bulamadım
Anladım ki ayrılık seni benden fazla sarmış
Seni benden beni senden almış zincirlemiş
Aramaktan vazgeçtim dönmeni bekliyorum
Dönmesen de kendi sancularıyla ıstırabımla yaşıyorum

Yıkık gönül kulübemde
Yıkık düşlerimin altımda kaldım
Sevmeyeceksin artık anladım
Anlamak ne fayda eder bilmiyorum
Gözyaşlarımla kederimi siler mi?
Yüreğime bir hançer gibi saplanan sensizliğimi
Bensiz seni mutlu eder mi bilemiyorum
Kendi sessizliğimde sensizliğimde yıkılmış gönlümlle
Gönlümü viran harabelere çevirdim son sürat gidiyorum
Mehmet Aluç / Âşık Gülveren